

Trandafirul

Samoila

Un trandafir sălbatic
Își trăia
Zilele lui de glorie
Frumoasă,
Vorbind cu o nua
Căzută dintr-o salcie
Pletoasă.
Bucuria lui perenă
I-a scăzut
Îndată ce un om,
Fără credință,
Îl smulse cu un scop
Știut de el
Și de alui știință.
La așezat în sera lui
De sticlă
Și i-a tăiat crengile
Sale,
Altoi i-a pus
Pe-o rămurică
Legându-l cu fâșii
Rotocoale.
Bătrânul trandafir
Sălbatic,
Stând supărat
Printre ulcele,
Șopti apatic:
Frumoase flori
Pe rămurele,
Dar ce păcat
Că nu sunt ale mele!